

NEGYVENHARMADIK FEJEZET - CSODÁLATOS GYÓGYÍTÁS*

*Az itt olvasható írások kiegészítőül szolgálnak a betegekért való imádság sok helyen előforduló tárgykörében. Lásd: A nagy Orvos lábányomán, 225–233. oldal. Counsels on Health, 373-382. oldal. Medical Ministry, 195-196. oldal és a 36 oldalas pamflet, melynek címe: „Guiding Principles in Prayer for the sick” - A szerkesztők. {2SM 345}

KÉNYES HELYZET

A betegekért mondott imádságot illetően sok zavaros elgondolást hirdetnek. Valaki így szól: „Annak, akiért imádkoztak, fel kell kelnie hitben, Istennek adva dicsőséget, és semmiféle gyógymódot nem alkalmazva. Ha a beteg egészségügyi intézménynél van, azt azonnal el kell hagynia!” {2SM 345.1}

Tudom, hogy ezek az elképzelések hamisak, és ha elfogadják, akkor sok gonoszságot eredményeznének. {2SM 345.2}

Ugyanakkor semmi olyat nem szeretnék mondani, amit úgy lehetne értelmezni, hogy nem hiszek eléggé az ima hatékonyságában. {2SM 345.3}

A hit ösvénye közel húzódik a felfuvalkodottság ösvényéhez. Sátán szüntelen azon munkálkodik, hogy hamis ösvényekre vezessen bennünket. Látja, hogy a hit valódi mivoltának a félreértése zavart és csalódást okoz. Igen elégedett, amikor rá tud venni férfiakat és nőket arra, hogy hamis feltételezések alapján érveljenek. {2SM 345.4}

Részemről csak egyféleképp imádkozhatom a betegekért: „Uram, arra kérünk, ha akaratod szerint való, gyógyítsd meg a szenvedőt az ő érdekében és a te dicsőségedre. Ne a mi, hanem a te akaratod legyen meg.” {2SM 345.5}

Nehémiás nem tekintette elvégzettnek kötelességét, amikor az Úr előtt sírt és imádkozott. Nem csupán imádkozott, hanem dolgozott is, összehangolva a könyörgést az igyekezettel. {2SM 346.1}

Az ésszerű gyógymódok megfontolt használata nem hitehagyás (31. Kézirat, 1911). {2SM 346.2}

LEHET TERMÉSZETSZERŰ LÁTSZATUK

Isten csodái nem mindig viselik magukon a csodák külső jegyeit. Gyakran olyan módon mennek végbe, mely a dolgok természetes menetének tetszik. Miközben imádkozunk a betegekért, munkálkodunk is értük. Saját imáinkra azzal válaszolunk, hogy alkalmazzuk a számunkra elérhető gyógymódokat. A víz, bölcsen használva, nagyon hatékony gyógyszer. Értelmes használatakor jó eredményeknek lehetünk tanúi. Isten értelmet adott nekünk, és azt szeretné, ha élnénk egészséget nyújtó áldásaival. Miután imádkozunk Istenhez, hogy adjon kenyeret az éhezőknek, segítő kezeiként az éhség enyhítésére igyekszünk. Éljük mindazokkal az áldásokkal, melyeket Isten elének helyezett a veszélyben levők szabadítására. {2SM 346.3}

Az Isten akarata szerint használt természetes eszközök természetfölötti eredményeket hoznak. Csodáért imádkozunk, és az Úr valami egyszerű gyógymódra hívja fel figyelmünket. Arra kérjük az Urat, hogy mentsen meg a homályban járó dögvésztől, mely hatalmas erővel lopakodik a világban, és utána együttműködünk Istennel, és eleget teszünk az élet és egészség törvényeinek. Miután minden tőlünk telhetőt megtettünk, hit által egészséget és erőt kell kérnünk mindenkor. Olyan ételeket kell ennünk, melyek megtartják testünk egészségét. Isten nem bátorít minket arra a gondolatra, hogy Ő majd megteszi, amit mi is meg tudunk tenni magunkért. Engedelmeskednünk kell a természet törvényeinek! Meg kell tennünk a mi részünket! Isten így szól hozzánk: „Annakokáért, szerelmeseim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nem úgy, mint az én jelenlétemben csak, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti idvességteket; Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvűből” (Fii 2:12-13). {2SM 346.4}

Nem vehetjük semmibe a természet törvényeit anélkül, hogy közben Isten törvényeit is semmibe ne vennénk. Nem várhatunk csodát az Úrtól, miközben nem alkalmazzuk azokat a tőle kapott egyszerű gyógyeszközöket, melyeket helyesen és az alkalomnak megfelelően használva csodálatos eredményhez jutunk. {2SM 346.5}

Így tehát imádkozzatok, higgyetek, és munkálkodjatok! (66. Levél, 1901). {2SM 347.1}

EGY GYÓGYULÁS

Feltárult előttem __, egy lelkész esete. Elküldték érte nyolcvan mérföld távolságról, hogy imádkozzék egy beteg testvérnéért, aki Jakab tanítása alapján hívta őt. A lelkész elment, és buzgón imádkozott a testvérnővel együtt. A testvérnő Isten hithű emberének vélte a lelkészt. Az orvosok lemondtak róla, és azt mondták, hogy meg fog halni tüdővészben. Imádság után az asszony azonnal meggyógyult. Felkelt vacsorát készíteni, amit már tíz éve nem tett meg. Nos, a lelkész gonosz, romlott életű ember volt, de mégis itt volt ez a nagyszerű eset. A férfi magáénak tudta a dicsőséget. {2SM 347.2}

Később az említett látvány újra elém tárult. Láttam, hogy az asszony Krisztus igaz tanítványa volt, és hite miatt gyógyult meg. Láttam imáikat is. Az egyik ködös, sötét volt és lefelé hatolt. A másik megtelt fényvel és gyémántoknak tetsző cseppekkel, és feljutott Jézushoz, aki jó illatként küldte tovább Atyjához. Egy fényugár azonnal az asszonyhoz érkezett, aki megújult és megerősödött annak hatásától. Az angyal így szólt: Isten összegyűjti az igaz és őszinte hit minden egyes darabját. Gyémántként gyűjti egybe azokat, és azok biztos választ hoznak. Isten el fogja választani a szemében kedveset a gonosztól. Isten hosszan tűr a képmutatóért és bűnösért, de az elszámolás ideje egyszer eljön majd. Lehet, hogy egy ideig együtt virágzik a tisztaszívűvel, mint zöld babér, de az Úr egy napon nyilvánosságra hozza balgaságát, és megfizeti jutalmát (2. Levél, 1850). {2SM 347.3}

AMIKOR A GYÓGYULÁS NEM LENNE A LEGJOBB

Tudunk olyan példákról, amikor az Úr népe szívére helyezte a beteg emberiség egy-egy esetét. Olykor gyógyulásra vágyó lelkeket hozott közéjük, akinek gyógyulásáért elszántan imádkoztak, és úgy vélték, hogy joguk van megragadni az Úr ígését, de a beteg mégis meghalt. Az Úr, aki a kezdetektől látja a véget, jól látja, hogy ha gyógyító hatalmát használná, akkor szándékát félreértenék. {2SM 347.4}

Előfordul, amikor a gyógyulás nem a legjobb a barátok vagy a gyülekezet számára. Vad rajongást és fanatizmust eredményezhet, és némelyek azt gondolnák, hogy hitünk alapja az ösztönösség. Az egyedüli biztonság az írott Ige követésében van. Miután minden lehetségest megtettetek a szenvedőért, helyezétek az ügyet az Úr kezébe! Lehet, hogy halála az Úr dicsőségére lesz. Az Úr megengedi némelyek halálát a már több hónapja vagy éve betegségben szenvedők közül. Az Úr jónak látja megpihentetni a szenvedőt (67. Kézirat, 1899). {2SM 348.1}